

Ismael Smith i Marià

va néixer a Barcelona l'any 1886. Va estudiar a l'Escola Llotja i a l'Acadèmia Baixas i, més tard, va completar la seva formació als tallers de Rafael Atché, Agapit Vallmitjana i Josep Llimona. També va ser deixeble d'Alexandre de Riquer. El 1903 va guanyar una primera medalla a l'Ateneu Barcelonès i, quatre anys després, en va obtenir dues a l'Exposició Internacional de Belles Arts celebrada el 1907 a Barcelona. Al mateix any va exposar amb Laura Albéniz a la barcelonina Sala Ribas. Va publicar il·lustracions en revistes de l'època, com ara *Papitu* i *¡Cu-cut!*. Smith formava part de la colònia d'estiuejants que freqüentaven Cerdanyola, com ara Enric Granados, els germans Roviralta, mossèn Garriga o la família Togores, entre d'altres.

El 1910, va ser guardonat a l'Exposition Internationale de Bruxelles, i el 1911 va exposar amb molt d'èxit al Faiança Català, amb els seus amics Néstor, Laura Albéniz i Marià Andreu, presentat per Eugeni d'Ors. El mateix any va ser pensionat a París per l'Ajuntament barceloní. A la capital francesa va ingressar a l'École Nationale des Arts Décoratifs i va conèixer de prop el món de l'avantguarda. Més tard, va viatjar a Londres, Sevilla i Madrid, i el 1918 es va instal·lar a Nova York, on va continuar la seva carrera, llavors centrada en el gravat i l'exlibrisme.

Entre el 1926 i el 1930, va fer estades curtes a Barcelona, i es va establir de nou a Nova York, d'on ja no es mouria. A partir de la dècada de 1930, Smith va deixar de banda la pràctica artística, d'una manera continuada, per dedicar tots els seus esforços a estudiar una teràpia contra el càncer, una obsessió que va mantenir durant la resta de la seva vida.

Completament oblidat com a artista, l'any 1962, i després d'una sèrie de denúncies dels veïns perquè es passejava despul·lat pel parc de la seva propietat a Irvington com una pràctica de les seves pròpies teories naturistes de teràpia, va ser ingressat contra la seva voluntat en un hospital psiquiàtric de White Plains, on va morir el 1972.

Fotografia d'Ismael Smith, Barcelona ca. 1905

«Ismael Smith gravador

«Del Modernisme a l'Art Déco» recull una selecció de gravats, dissenys originals i ex-libris procedents de la col·lecció que conserva el Museu d'Art de Cerdanyola, fruit de la donació d'Enrique García-Herráiz. Els gravats ens permeten endinsar-nos en la figura d'Ismael Smith, un dels artistes catalans més peculiars de finals del modernisme, inicis del noucentisme i la consolidació de l'art déco.

Aquesta exposició ha estat organitzada per l'Àrea de Coneixement i Noves Tecnologies de la Diputació de Barcelona en conveni amb el Museu d'Art de Cerdanyola i amb la col·laboració dels ajuntaments participants.

Inauguració de l'exposició

Presentació a càrrec del seu comissari, Txema Romero.
Dijous 20 de setembre, a les 20 h

Museu de Granollers

Josep Anselm Clavé, 40 – 42
08401 Granollers
Tel. 938 426 840
museu@ajuntament.granollers.cat
www.museugranollers.cat

Servei educatiu

Disseny:
L'Obrador Produccions
Realització:
Museu de Granollers

Horari

D'abril a octubre: de dimarts a dissabte i festius, de 18 a 21 h; diumenges, d'11.30 a 13.30 i de 18 a 21 h.
De novembre a març: de dimarts a divendres, de 17.30 a 20.30 h; dissabtes i festius, de 18 a 21 h; diumenges, d'11.30 a 13.30 i de 18 a 21 h
Dilluns, tancat
Entrada lliure

Visites comentades per a grups

Cal concertar dia i hora a: tel. 938 426 841
o a/e museu@ajuntament.granollers.cat

Visita comentada a càrrec del comissari

de l'exposició, Txema Romero
Diumenge 21 d'octubre, a les 12 h
Activitat gratuïta

Organització:

Col·laboració:

Diputació Barcelona | Àrea de Coneixement i Noves Tecnologies

Gerència de Serveis de Cultura

Comte d'Urgell, 187
Edifici del Rellotge
08036 Barcelona
Gs.cultura@diba.cat
www.diba.cat/cultura

Ismael Smith. La primera vanitat, Barcelona 1909, aiguafort

Ismael Smith gravador «Del Modernisme a l'Art Déco»

Del 20 de setembre al 18 de novembre de 2012
Museu de Granollers

Diputació Barcelona

Àrea de Coneixement i Noves Tecnologies

Exposició itinerant

La producció de Smith en el camp del gravat és força extensa, de tècnica excel·lent i molt representativa de la seva trajectòria peculiar. Va aprendre la tècnica del gravat i l'ex-libris d'Alexandre de Riquer, i va arribar a realitzar vuitanta-dues planxes d'aiguafort, setze làmines litogràfiques, una cinquantena d'ex-libris i diverses plaques d'impressió de fusta o xilografies. No seriava les làmines i, sovint, individualitzava els gravats canviant la tinta, el paper o bé acolorint-los a mà.

La temàtica dels gravats que s'exposen ens apropa a l'univers personal d'Ismael Smith, que comprèn des d'obres de caire al·legòric fins a gravats més costumistes o religiosos.

El primer gravat que s'ha localitzat data del 1907. Es tracta d'una petita estampa que formava part del catàleg de l'exposició que va fer amb Laura Albéniz i representa *La mort i la donzella*. El 1909 realitza *La primera vanitat*, amb el seu llenguatge peculiar, entre modernisme centreeuropeu i decadentisme, amb una forta càrrega irònica i un erotisme latent on la dona apareix com a símbol de la bellesa i l'home com a monstre. A París es dedica intensament al gravat i comença a exposar les seves obres. L'artista descriu la vida elegant de la *Belle Époque* i destaca amb tauromàquies i tema espanyol que enllacen directament amb la tradició de Goya i mantenen un diàleg amb el món del músic Enric Granados, amic íntim de Smith. El folklore

Flirting, París 1914, aiguafort

Contrato, Nova York 1919, aiguafort

espanyol està plenament de moda, però Smith presenta un món inquietant, irònic, violent, conflictiu, festiu i luxuriós. Els seus gravats de toros envestint els toreros són seleccionats per a l'exposició d'art espanyol modern celebrada a Brighton i a Londres. De retorn a Barcelona, il·lustra el conte *Cabeza de pato*, de l'Editorial Muntanyaola, i du a terme el disseny i les il·lustracions de la publicitat de la casa de modes Enrique Borrás i del Casino de Cerdanyola. La mort de Granados i el posterior viatge de Smith a Sevilla i Madrid fan que la temàtica espanyola es desenvolupi més i incideixi en una visió cada vegada més fosca que manté a partir del seu definitiu establiment a Nova York. Allà participa amb els seus gravats en diverses exposicions. A partir del 1925, retorna a les al·legories que reflecteixen l'interès per la filosofia, la religió i l'amor. També introdueix la temàtica religiosa que descriu un sincretisme personal entre la religió jueva i la catòlica, però que manté la presència amenaçadora de la luxúria i, alhora, un cert rebuig al sexe.

Joseph, Nova York 1924, aiguafort

Paral·lelament, Smith desenvolupa una intensa activitat en el disseny d'ex-libris. Tot i que ja va fer les primeres obres el 1909 a Barcelona, és a Nova York on crea més d'una cinquantena de peces per a personalitats de la societat novaioquesa.

Txema Romero Martínez | Museu d'Art de Cerdanyola

Sense títol (La mort i la donzella), Barcelona 1907, impressió

Ex-libris de Dorothy Harris, Nova York ca. 1916-1926, impressió

